

Т. И. БАТЕНКУ

від 22.05.2015

За інформацією МОН, Мінкультури та Національної академії наук, бібліотеки приділяють значну увагу відбору стародруків і рідкісних видань з основних фондів, формують відповідні колекції, ведуть облік пам'яток у власних фондах, заносять до баз даних описи стародруків та інших пам'яток. Так, у Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського зберігаються понад 1,5 млн. давніх рукописів, стародруків, цінних і рідкісних видань. Інформація про більшість із зазначених об'єктів зберігається в електронних базах даних і може бути передана Державному реєстру національного культурного надбання.

BX. № .....

У Львівській національній бібліотеці України імені В. Стефаника зберігається найбільша у світі колекція україніки, яка включає давні рукописні та друковані видання. Загальна кількість об'єктів, що зберігаються у зазначеній бібліотеці, мають виняткове значення для української науки і не можуть бути відтворені у разі їх втрати або руйнування, становить 3 млн. 725 тис. одиниць. Фонди відділу рідкісної книги налічують понад 120 тис. стародрукованих видань. У бібліотеці створено докладний інформаційно-пошуковий апарат, який включає систему каталогів та картотек.

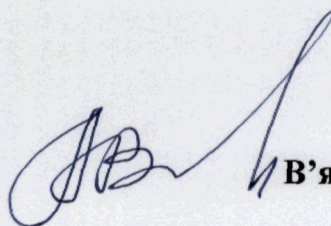
Державний реєстр наукових об'єктів, що становлять національне надбання, створено відповідно до статті 14 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність" з метою збереження унікальних наукових об'єктів: колекцій, інформаційних фондів, дослідних установок та обладнання, а також заповідників і дендропарків, наукових полігонів тощо, які мають виняткове значення для української та світової науки.

Рішення про віднесення наукових об'єктів до таких, що становлять національне надбання, приймає Кабінет Міністрів за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері науки.

Відповідно до Положення про порядок визначення наукових об'єктів, що становлять національне надбання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. № 174, ініціатором внесення об'єкта до реєстру може бути центральний орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, Національна і галузеві академії наук, громадська організація, установа (юридична особа), що відповідає за збереження об'єкта і належне використання коштів, призначених для його підтримки. Ініціатор готує обґрунтування внесення об'єктів до реєстру і проводить первинну науково-технічну експертизу з метою визначення складу об'єкта, комплексу заходів, необхідних для його збереження і використання, а також обґрунтування відповідних обсягів фінансування та матеріальних ресурсів.

З повагою

**Віце-прем'єр-міністр України –
Міністр культури**

В'ячеслав КИРИЛЕНКО